

Nr 29.

Av herr **Söderberg** angående förbättrad avlöning åt underinspektörerna vid yrkesinspektionen.

I statsverkspropositionen till årets riksdag har Kungl. Maj:t till avlönings- och omkostnadsstat för yrkesinspektionen år 1918 föreslagit bland annat att de av riksdagen 1912 beslutade underinspektörsbefattningarna skola uppföras på ordinarie stat.

Enligt statsrådsprotokollet skulle arvodet till underinspektörerna från nuvarande lön 2,200 kr. höjas med 300 kr. till 2,500 kr. samt för i Stockholm bosatt underinspektör tillerkännas ett ortstillägg av 200 kr.

Med de av Kungl. Maj:t föreslagna ortstilläggen i Stockholm skulle dessa reduceras från nuvarande 300 kr. till 200 kr., vilket icke torde kunna anses skäligt, då merkostnad för i Stockholm bosatt underinspektör icke kan uppvägas av 300 kr.

De av statsrådet gjorda jämförelserna med andra befattningshavare kunna ej anses vara lyckligt funna, enär dessa tjänster förete avsevärda skiljaktigheter, emedan underinspektörerna mestadels vistas på resor. Det har visat sig att under dessa resor posten för beklädnad m. m. blivit synnerligen stor.

Hänvisande till underinspektörernas i propositionen intagna skrivelse, där jämförelse gjorts med en del andra befattningar i statens tjänst, torde erinras om att de flesta underinspektörerna äro rekryterade från maskinistkåren med övermaskinistexamen och torde en närmare jämförelse med dessa ej vara opåkallad. Exempelvis övermaskinisterna vid statens ångfärjor ha en lägsta lön å 2,400 kr. och högst 3,300 kr. jämte ersättning för bostad 900 kr.

De nyligen inrättade 2:dre fartygsinspektörsbefattningarna vid fartygsinspektionen blevo tilldelade en lägsta lön å 3,000 kr. jämte en del andra förmåner, ävenså dessa äro rekryterade från övermaskinistkåren. Lokomotiv-

mästarna vid statens järnvägar äro tillerkända en lägsta lön å 2,470 kr. och högst 3,670 kr. inberäknat bostad och beklädnad. Dessa senare torde ej i något fall hava blivit tilldelade den lägsta lönen, då dessa tjänster rekryteras med lokomotivförare som vid en sådan befordran redan hunnit till betydligt högre lön i den föregående befattningen, och enligt förordningen ej kunna erhålla lägre lön i högre befattning. Härtill kommer, att underinspektörernas reseersättning utgår endast efter 5:te klassen i rese-reglementet med en dagersättning av 6 kr., vilket visat sig alldeles otillräckligt, i all synnerhet under dessa dyrtider. De enklaste hotellrum inclusive vivre, stanna knappast vid 10 kr. pr dag.

Om det för närvarande ej är utsikt att, utöver Kungl. Maj:ts förslag, höja underinspektörernas löner i jämnhöjd med de befattningshavares som ovan omnämnts, anser jag dock, att om riksdagen beslutar uppföra underinspektörerna på ordinarie stat och tillerkänna dem föreslagen löneförhöjning, detta måtte ske i enlighet med socialstyrelsens förslag även i fråga om uppdelning av lön och tjänstgöringspengar samt med den motiveringen att dessa befattningshavare vid eventuell lönereglering inom statsverken bliva jämställda med de befattningshavare som såväl underinspektörerna som socialstyrelsen jämfört dem med.

En förändring av avlöningens utgående till 1,800 kronor i lön och 700 kronor i tjänstgöringspenningar, i stället för av Kungl. Maj:t föreslagna resp. 1,600 och 900 kronor, inverkar ej på slutsumman, och ett bibehållande av det nu utgående ortstillägget för i Stockholm stationerad underinspektör, 300 kronor, skulle öka Kungl. Maj:ts slutsumma med endast 400 kronor.

Jag hemställer därför att riksdagen ville besluta,

att avlöningen för underinspektörerna sättes till 2,500 kronor, varav 1,800 kronor i lön och 700 kronor i tjänstgöringspenningar med 3 ålderstillägg å 300 kronor efter respektive 5, 10 och 15 års tjänst, med ett ortstillägg av 300 kronor årligen för dem som bliva stationerade i Stockholm.

Stockholm den 25 januari 1917.

Ernst Söderberg.